

CAO News 10

Horolezecký časopis severočeského regionu č.111

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 111

-- Since 1999 --

Říjen 2008

ETIKA A STYL
LEZENÍ DNEŠKA..

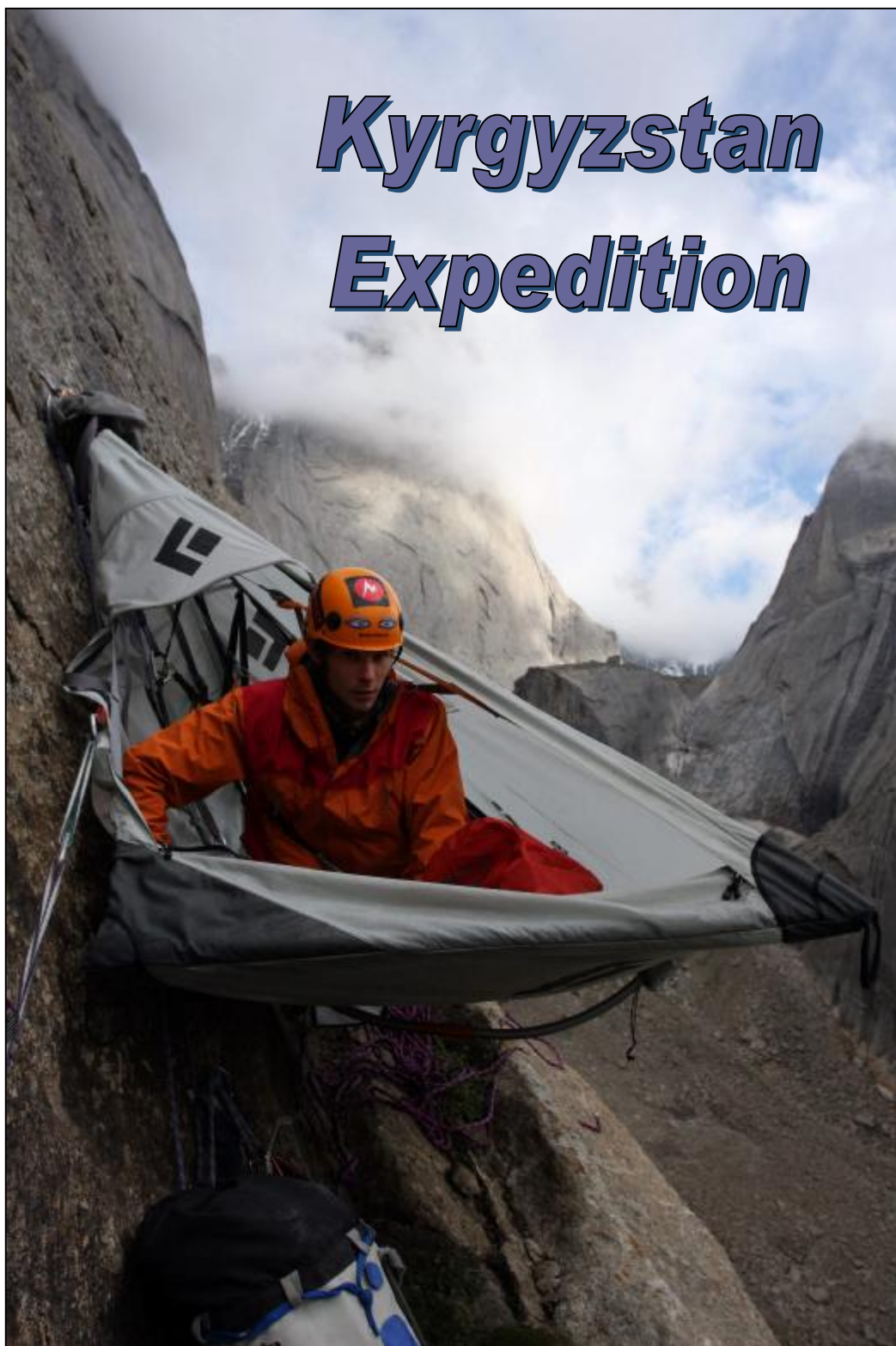

JIM BRIDWELL

„Dnes se etika a styl dodržují se spartánskou přísností a většina starých pravidel volného lezení již neplatí. Etika je jedním z důležitých elementů ve vývoji lezení, ale i naopak. Přísná etická direktiva je bohužel rovněž živnou půdou soutěžení, které se pro společenství lezců stalo destruktivním...“

V tomto čísle

- ✓ Kyrgyzstan Expedition
- ✓ Tre Cime di Lavaredo
- ✓ Průvodce Mařeničky - oprava
- ✓ „80“ Vladislava Strnada
- ✓ Skalka na Dlouhém vrchu
- ✓ Perry-Smith – Kauschka – Schuster
- ✓ Hledáme prvovýstupce
- ✓ Nádvorníci na Aletschhornu
- ✓ WC Buildering 2008
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...

Z prvovýstupu THE ROCK WARRIORS WAY 6c+/7a A1, 15 délek. Foto © 2008 Pavla Pavlíková

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Petr Jícha
MF CAO Děčín

Schůzka CAO Děčín - 1.10.2008,
Restaurace Na Kocandě.

Přítomní: Karel Bělina, Honza Jordák,
Petr Jícha, Honza Švihnos, Pavel
Pavouk Černý, Jaroslav Jeremy
Dunovský, David Šedivý, Petr Kučera,
Tereza Řeháková, Ilča Škálková, Pavel
Zip Horník, Jaromír Pospíšil, Kamil
Javůrek, Jana Řezníková, Libor Turbo
Svoboda

Hosté: Pavel Buky Henke, David
Nehasil, Jan Jěňa Paul, Lucka
Jungwirthová

Omluveni: Milan Šafařík

Na říjnovou schůzku dorazili úplně první **Karel Bělina** spolu s **Pavlem Buky Henkem**. Především Karel se nemohl dočkat, jak probere s ostatními zrušení a následkem toho i vytlučení kruhů v jeho cestách v Tisé-Bürschlických stěnách. Názory na tento problém se různí, to je patrné především z různých diskusí na webu, nicméně to už nic nezmění na tom, že tento neopatrně provedený zásah, za kterým stojí správce oblasti, se neesteticky a nenávratně vepsal do skal. Není se čemu divit, že se celý incident stal jedním z hlavních témat schůzky o němž dlouhou debatu vedli především **Buky, Pavouk** a samozřejmě **Karel**.

Je pár minut po šesté a **Jirka Houba** předseda **Chára**, který bývá obvykle na schůzi první, nikde. V telefonu pak hlásí, že se pokusí dorazit později.

Už minule jsme nakousli, že by se oddíl mohl rozrůst o dalšího člena, resp. členku - **Janu Řezníkovou**. Stalo se tak. Jana je dlouholetá lezkyně a také cvičitelka ČHS. Vítejte mezi námi!

★ Nový člen CAO Děčín ★

Jana Řezníková

Honza Švihnos připomněl, že se pomalu blíží tradiční klubová akce - Poslední slanění. Je nejvyšší čas rezervovat si na poslední sobotu v listopadu žlebskou chatu. Honza se nabídl nejen, že chatu zajistí, ale potěšil i tím, že nenechá večer kručet naše hladové žaludky a připraví opět gulášek. O pivo a jeho správnou teplotu se nepostará nikdo jiný líp než Zip.

Pokračování na straně 9

KYRGYZSTAN EXPEDITION

Marmot - Rock Joy Expedition 2008

Jan Horák
CAO Děčín a RockJoy.cz

„Dostanu ještě 37500 korun!“

„Cože??!“

„No to je váš doplatek za
nadváhu. Je to 1500 Kč za
kilo a vy máte o 25 kg navíc..“

Tak takhle nějak začal náš rozhovor na letišti a já v tu chvíli myslel, že mě omejou. Nebo, že zůstanu bezmocně na Ruzyni a letadlo mířící směr Bishkek odletí beze mně a Pavly. Nakonec se daří nemožné a z 37500 Kč je jen 9000 korun. I tak celkem dost...

Je 9. července a letíme směr Moskva – Bishkek – Batken a pak už po svých do vysněného údolí Karasu. Jsme jen dva, Pavla a já, a míříme na měsíc a půl vstříc žulovým stěnám. Jinými slovy: MARMOT – ROCK JOY KYRGYZSTAN EXPEDITION 2008 právě začíná. Naším hlavním cílem je pokus o prvovýstup v okolí Peaku 4810, vedlejším pak vylézt cokoli, co pustí.

V Batkenu čeká předem domluvené auto, které nás má rychle a bezpečně odvézt do hor. Pavla je z Lady 1500 poněkud překvapená, ale nedává to moc najevo. Ještě nakupujeme nějaké jídlo – tedy 5 kg rýže, cibuli a česnek a už se kodrcáme směr hory. Místy jedeme rychlostí 10 km za hodinu, ale i tak se dostáváme před setměním do podhůří. Zde naše cesta autem končí. Spíme na pastvině u jurty a je nádherná noc.

Ráno nakládáme věci na dva oslíky a jednoho koně a začínáme sedmi hodinový pochod. Tedy ehmm.. ..sedm hodin to mělo být podle našeho průvodce. Vyklubaly se z toho dva dny pochodu. Celkem 48 km cestou necestou. K pochodu se toho moc napsat nedá. Jdete dlouho a jdete daleko. Všude je hrozné sucho a vše, co roste, má trny.

Zatímco nosiči nakládají, oslík se nerušeně pase. Podobná krajina nás bude provázet po většinu naší cesty do základního tábora.

Cestou nám spadl osel s většinou věcí z padesáti metrového srázu. Přežil. Museli jsme ho pomocí lana tahat nahoru. Jednou se osel ztratil – tentokrát bez věcí. Hledání zabralo dvě

hodiny. A dvanáct hodin jsme museli čekat, až klesne voda v rozvodněné řece a hned na to stavět 20 metrů cesty, protože se utrhl svah, kudy cesta vedla... Prostě takový běžný přístup do skal, ne nepodobný přístupu v Juře.

Odměnou za útrapy nám byl idylický Base Camp kousek od žulových stěn. Zelená tráva, potůček, stromy, kraví lejna... Co víc si může člověk přát. Jsme zde sami. První dva dny se zabýdlujeme a stavíme ohradu proti kravám. Ty se potulují ve velkém počtu skrz tábor a sežerou, na co přijdou. My jsme takhle přišli hned první den o mýdlo.

Příprava a třídění lezeckého materiálu do stěny. Nesmí nic chybět a zároveň by to mělo vážit co nejméně. Nemožné..

Snažíme se zorientovat, která stěna je která a celkem se nám to daří. Pro naše snažení si vybíráme Kirkchiltu (Peak 4507 m) a začínáme nosit matroš pod stěnu. Z BC je to slabou hodinu a půl, 500 výškových metrů.

Konečně hledíme do naší vysněné stěny a lačně vybíráme směr.

V 1200 m vysoké stěně jsem vybral směr a začal lézt. Co čert nechtěl, na druhé délce jsem narazil na 2 staré skoby. Plány na prvovýstup v této stěně se nám měnit nechce, ale pokračovat dál také ne. Balíme fídlátka a jedeme zpět na zem. Přesouváme se asi o 300 m více doleva, kde vybírám jiný směr. Ze spodu studuji stěnu dalekohledem. Je mi to úplně jasné: krátký komín, pak spára – žabovačka, vejš pěst, plotna... no a dál vidět není. To, co od spodu vypadá jak krásná spára, je nakonec komín a nejde vůbec zajistit. Tak velký friendly se snad ani nedělají. Také vzdálenosti se poněkud liší. To, co mělo být 2-3 metry, je půl délky a pod.

Naneštěstí se mění počasí a začíná pršet. Prší vydatně a dlouho. Prší vlastně 14 dní a to je celkem na palici. Moc trpělivosti nemáme, a tak se i přes déšť snažíme ve stěně o

cosi. Vypadá to asi takto: ráno brzo vyrazit pod stěnu a chvilku si počkat, až uschne. Vyjmarovat 60 metrů na konec první délky. Vylézt 10 metrů a nadávat na déšť a kroupy, co musely nutně přijít. Slanit dolů, schovat se do bivaku pod stěnou a čekat až to přestane. Pak stěna schne a my jumarujeme 70 metrů. Takhle po kouskách fixujeme první tři délky, tedy 180 m. Zhruba obden chodíme spát do BC, jinak spíme v bivaku.

Pavla si udržuje fyziku v našem Base Campu. Už brzy se jí bude hodit.

Po 14 dnech to počasí vzdalo a my začali opravdu lézt. Pořád sice navlečení v goráčích a čepicích, ale už se alespoň něco dělo.

Konečně lezeme!

Co se lezení týká, lezli jsme hlavně nahoru, občas doprava, občas doleva... Tahání svině je zážitek sám o sobě a stavění postele druhý. V druhé délce se mnou při slaňování vypadla

přepínková skoba a já se prolétl pět metrů. Ustlal jsem si téměř posraný na polici asi 80 m nad zemí a říkal si, že budu dávat skob víc.

Na štandech se nevyplatí šetřit ani když spěcháte..

Třetí délka byl celkem těžký kout, kde jsem bojoval víc s nedostatkem materiálu, než s obtížema. Vylezeno AF. Na konci C1.

Čtvrtá délka je klíčové místo celé cesty. Lezení v plotně, jištění veškerý žádný. Jeden microfriend a tři svázané peckry. Obtíže do 7a AF. Lezu to převážnou část dne. Pavla pak klíčové místo s pomocí. Spíme opět v C1.

Po celodenní dřině se těšíme do naší závěsné postele.

V sedmé délce je hodně nepříjemný traverz v plotně. V rámci šetření času tluču nýt a dělám kyvadlový traverz asi 15 m doleva.

S sebou máme tři lana od Bealu: Dvě 8.5 mm po 60 m a jedno 11 mm taky 60. Žádnou statiku. To nám dělá problémy při tahání sviní. Taháme vždy na dvakrát. Malý tahaček s 26 litry vody plus postel a pak zbytek. Lezu na 11, tahám na zelené 8.5 a Pavla na 8.5 jumaruje a odšprcává tahačák. Je to

trochu psycho. Při jumarování je z 8.5 pěkná nudle a občas, když jde lano přes ostrou hranu, jde z toho trochu strach. Takové úseky se snažíme dojistit.

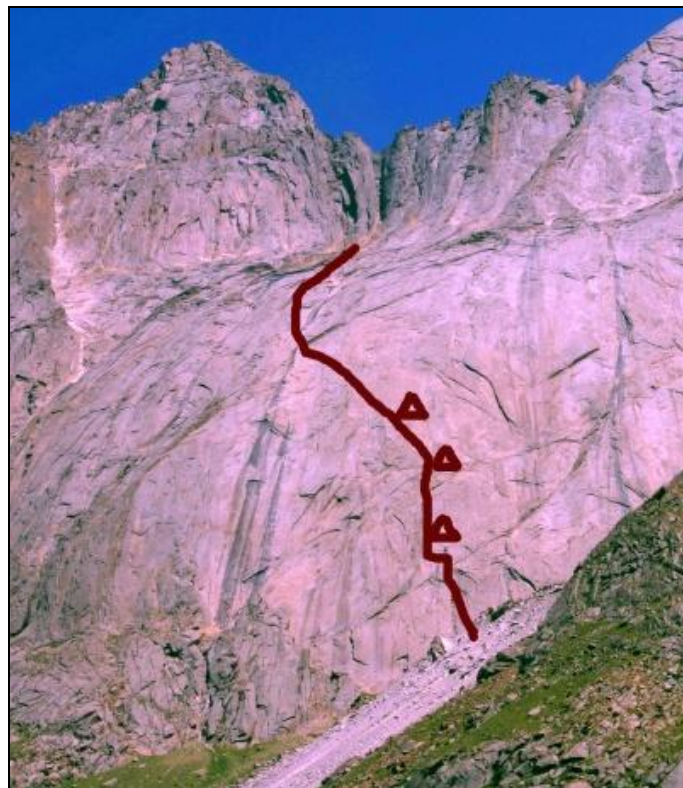
Tím, že nemáme možnost fixování délek, postupujeme relativně pomalu. Do toho dvakrát denně prší.

V prvních sedmi délkách vrtám 9 nýtů. 4 nýty na štandu, 1 postupový a 2 x 2 na zavěšení postele.

Díky pomalému postupu nám začíná výrazně docházet jídlo. Máme už jen jedno instantní rizoto ke snídani a jedno k večeři a to pro oba dohromady. Šetříme si dva sáčky protejňáku na poslední den a máme hlad. Je nám jasné, že s těmito zásobami dlouho lézt nemůžeme, a tak se rozhodujeme buď a nebo. Ráno vyrazíme nalehko a brzy a polezeme, co to dá. Ideálně na velkou polici pod vrcholem, kde chceme skončit.

Pátý den vyrážíme tedy nalehko a lezeme dost rychle, stále uhýbaje mírně doleva. Obtíže jsou okolo 6a. Nádherné lezení v pevné skále, kouty a spáry. V jednom místě přelézáme malý vodopád. Ve 14. délce narazím na starý, zrezivělý vklíněnc. To znamená, že jsme se napojili do další cesty. Lezeme další délku až na podvrcholovou polici. Na vrchol je to ještě pár metrů, ale tlačí nás čas, a tak považujeme cestu za ukončenou.

Je dost hodin a my máme čelovky 360 m pod námi v C3. Začínáme slaňovat. Zatloukám postupně 6 nýtů. Snažím se jet vpravo, co nejvíc to jde. Vždy slanění minimálně 60 m. Zázraky se dějí a šesté slanění vyšlo přímo nad postel. Díky Bohu. Kručí nám v břiše, ale jsme tak grogy, že to moc nevnímáme.

Suma sumárum: **Jan Horáček Horák a Pavla Pavlíková**, stěna Kirkchilta, cesta **THE ROCK WARRIORS WAY 6c+/7a A1**, 15 délek.

Ráno, šestý den ve stěně, balíme C3 a začíná cesta dolů. Slaňujeme bez větších komplikací skoro celý den. Dole jsme asi ve 4 hodiny a těšíme se do BC.

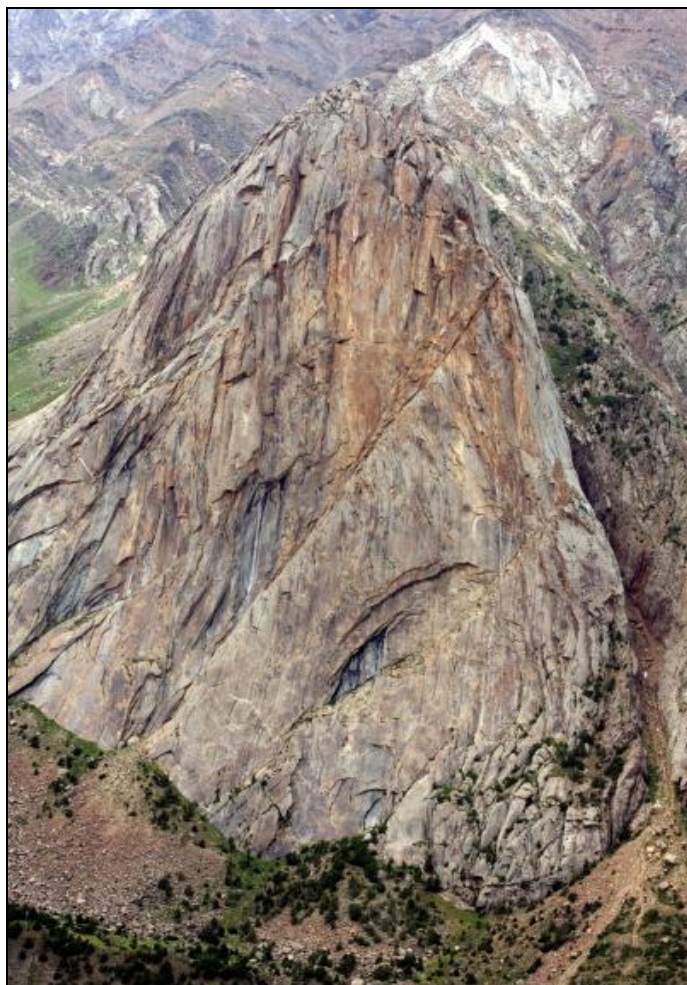
Dáváme dva dny rest day. V BC je navíc několik stanů, přišla skupina Rusů. Ti hlaholí po celém táboře a jsou dost otravní. Sedíme si takhle u stanu a najednou je tu ruská

návštěva. Rusák si to žene k Pavle a že on je ruský horolezec, jde lézt na Peak 4810 extrémní cestu, mnoho dní, velký tým a kdesi a cosí. Také, že bude spát v platformě (samo domo postavenou portledge, spojovanou dřevěnými klíny). I ty děvůška, znaješ što takoje platforma?? Pavla ho suše zpražila pohledem a že samozřejmě. Máme tady jednu od Black Diamond a právě jsme dokončili prvovýstup na Kirkchiltu. Šest dní ve stěně, 6c+/7a, jen ve dvou. Rusovi spadla brada až

ke kolenům a bylo vidět, že má respekt. Se slovy u nás lezou minimálně ve třech, když dělají prvovýstup, když dva, tak jsou Molodci, odpochoval pryč. Hřálo mě to u srdce a směju se tomu ještě teď.

Další lezecký cíl je Žlutá stěna. V této stěně sestřelovali místní povstalcí v roce 2000 Tommyho Caldwell a Beth Rodeem. Chystáme se lézt cestu Diagonála, 18 délek, 6c+. Je to celkem jednoduché lezení s jedním klíčovým místem v převislé spáře. Dobrý ruce, špatný nohy a jištění, co si člověk založí. Většinou Camalot 4-5. Lezeme to 14 hodin a do tábora přicházíme za tmy.

Nesmírně fotogenická Žlutá stěna

Pořád řešíme problémy s jídlem. Vše instantní nám došlo, a tak se nemůžeme pouštět do nějakých větších akcí. I tak nastupujeme do dalšího prvovýstupu na Sabaku Asana. Po dvou dnech snažení mě zastavuje nechuť bojovat a mokrá převislá spára. Pavla má ještě dost elánu, takže během následujících pár dní tahá své první prvovýstupy.

Na rozlezení cca 60 m spárky. Vznikla cesta Rybiščina 4a. Druhá už je poctivá 6a, cca 80 m, tedy The way of peaceful warrior.

Spokojená Rybiška balí matroš. Ve zdejších stěnách už má své vlastní pěkné prvovýstupy..

Zbytek času trávíme focením, trekíngem a hlavně povídáním si o jídle. Poslední týden jíme jen lipjošky a cibuli. Dokonce musíme recyklovat i čaj, což je humus.

12.8. začíná naše dvoudenní cesta s oslíky do údolí.

V Bishkeku jsme 14.8. a zbývá nám šest dní do odletu. Z doslechu víme o sportovní lezecké oblasti kus za městem, tak ji jedeme prozkoumat. Je zde asi 30 cest spíše lehčí obtížnosti. Cesty jsou dokonale odjištěny nýty a nejdelší je okolo 28 m. My jsme vylezli kromě tří cest všechno. Nejlehčí za 3, nejtěžší za 8. Trávíme zde dva dny.

Poslední dny vyletíme k místnímu Máchovu jezeru – tedy k jezeru Issyk kul.

Pak už jen posledních utracených 450 dolarů za nadváhu a RACH MAT Kyrgyzstan.

Foto © 2008 Jan Horák a Pavla Pavlíková (Více na www.rockjoy.cz)

Tre Cime di Lavaredo

27.7. – 31.7.2008

Světlana Pavlátová

Povrly

A už zase frčíme. Složení stejné jako loni, **Karlík Bělina, Tomáš Řehoř, Radka Krumplová (Radůza)** a já **Světlana Pavlátová**, jen cíl cesty se liší. Loni Lienzské Dolomity (Rakousko) a letos Dolomity italské, oblast Tre Cime di Lavaredo.

Brousíme si zuby na tři dolomitské zoubky, ale netušíme, že stejně tak činí ony na nás...

Cesta probíhá v celku poklidně, pod bedlivým dohledem Miloše (naše GPS). Jen občasné poznámky Karla, který zrovna nehoduje plodům moderní techniky, pohodu naruší. „Jedeme špatně! Tady to vůbec neznám. Najedeme zbytečně moc kilometrů! Ha Miloš mlčí“. atd. Na konec to vzdá a šokující změna tématu nás probudí z cestovní letargie: „Sežrali nám Lenina, víte to?“ pronese z něčeho nic Karel.

Hned první noc nás hory pořádně vyškolí. Bouřka, neskutečně cedí a víchřivě bourá stěny stanu (bohužel na mé straně). Spím v kaluži vody. Kluci jsou celkem v pohodě. Funguju spolehlivě jako větrolam i záchytný vodní kanál. Přesto se Tomáš celou noc převaluje na tvrdém asfaltu a ráno řve: „Ne jedenáct, dám třicet euro za postel!“

Šťatý kuchařinky – na „parkáči“

28.7.2008, pondělí

Ráno azuro. Vaříme snídaní a pak vyrážíme na první kopeček Paternkofel 2 774 m. Karlík našel jednoduchou cestu Nordnordwestgrat klasifikace 3+, na rozlezení ideální. Šlapeme až k chatě Tre Cime, pak hřebínkem a soustavou chodeb a tunelů uvnitř skály až... ..a sakra. Sem jsme neměli dojít. Stojíme pod nástupem na via feratu. Někde jsme měli odbočit, ale kde, to nikdo netuší.

Nevadí. Feratu jsme ještě nešli. Rozhled z vrcholu je ideální. Pár fotek, sváča a HROM, frčíme dolů. Kolem druhé hodiny se zatahuje a cedí. Několik džbánek dobrého italského vína a pak do hajan. Tomík s Radůzou do měkkého (postýlka v Auronzu), já a Karel zase na tvrdý na „parkáč“.

Tre Cime di Lavaredo – holčiny z jihu

V podvečer se autem vyšplháme až těsně pod jižní vykotlané stěny Tří Čim. Poplatek za vjezd na horní parkoviště u chaty Auronzo činí 25 €. Při odjezdu po nás chtějí dalších 5 € za den, ale vybrusíme z toho jen za těch pět.

Za chvíli bude tma. Ženeme se zjistit kde a za kolik dnes složíme hlavy. První cena za „matracen lager“ 11 € se nám moc nezdá, takže šlápneme do sandálů a jdeme omrknout chatu Lavaredo, vzdálenou asi 15 minut středně rychlé chůze. Fúj ještě horší. Za noc 22 €. Je rozhodnuto. Dnes se spí ve stanu a v autě. Zítřka se uvidí.

Vlevo chodby a tunely cestou k ferratě, vpravo vrchol Paternkofelu 2 774 m n.m.

29.7.2008, úterý

V noci opět bouřka a dešť, tentokrát jsme přežili bez úhony. Dnes se chystáme na vrchol Cima Piccolo di Lavaredo 2 857 m, trojkovou soustavou komínů. Řádná snídaně – Karel míchá vajíčka, já krájím maminčinu vánočku.

Pak už šlapeme na opačnou severní stranu k nástupu. Sluníčko nám zařizuje ranní slanou sprchu. Tomáš si dal rovnou vanu :). Inu, do kopečka jde to ztěžka.

Tre Cime - tři zoubky ze severní strany

Začínáme prudce stoupat do ledového žlabu mezi Cima Picolo a Cima Grande. Asi tři metry vysoký sněhový jazyk nás po pár metrech natlačí na chladnou skálu. Pod nohama neskutečná šotolina, živá kamenná řeka. S přibývajícím sklonem musíme vážit každý krok. Hlavně neuvolnit žádný balvan. Nic příjemného pro lidičky pode mnou. Skála se láme pod rukama. Téměř ničemu se nedá věřit. Tak sakra kde je ten nástup? Zkoušíme jít ještě o něco výš, ale jde to hůř a hůř.

Dost krkolomně přelézáme po mokré a studené skále sněhový, vysoký jazyk. Pak krok co krok přecházíme po sněhu na druhou stranu žlabu. Dojdeme k místu, kterému bych se za normálních okolností dozajista vyhla, ale mám smůlu. Škrábu se bez jištění po totálně promáčený a zamechovaný skále za klukama, který jsou taky zmrzlý na kost. Se závisťou koukám hluboko dolů na pidituristy v šortkách a tilečkách.

Vlevo: Jde to stále hůř. Tak kudy Karlíku... Vpravo: Závisitý pohled dolů do údolí...

Při pohledu nad sebe mě mrazí. Vysoko v ledovém žlabu nechutně vypadající převislý práh. Tudy nemohl nikdo nikdy jít. Cesta zpátky není možná a nahoru zdá se nemožná. To je tedy výběr. A teď „Karle rad“.

Nasazujeme sedáky a já začínám Karla jistit. Kameny lítají kolem přileb jak ve válce, bohužel někdy bodují a bolestivě nás zasahují. Není se kam schovat. Radůza s Tomem se lepí na promáčenou skálu a drkotají zuby. Já taky „vyšívám“. Zřejmě stres a chlad dohromady. Moc se nám to nelíbí, ale nástup už jsme zřejmě přešli. Teď už nám nezbývá nic jiného než se dostat do sedla asi v polovině skály, ze kterého nám Karlík slibuje konečně už pohodové lezení.

Asi po půl hodinovém Karlově klení, nadávání, přemýšlení a zajišťování těžko přežitelného místa, slyším z výšky nad sebou: „A teď mě holka pořádně drž!“ Pár mohutných nádechů a výdechů a Karel začíná bojovat s protivně oklouzanou spárou. Sláva, je nahoře!

Spadlo z nás napětí a nervozita až do chvíle kdy jsme si uvědomili, že to samé čeká i nás. Karel nás upozornil na hromadu volných kamenů, které byly nejistě usazený na hraně výlezu. Hotový kamenolom. Tady ale před odstřelem netroubí.

Na vrchol už jen tři lanové délky

Postupně jsme začali překonávat klíčové místo stylem kočka na plechové střeše. Vše probíhalo stylově s prskáním i skřipáním drápů. Hlavně ať už jsme z toho hnusu pryč.

Po čtyřech hodinách boje o přežití konečně sedýlko zalité sluncem. Svačinka, pak tři lanové délky krásného lezení Normalweg – přímá varianta a KONEC.

Sestup z Cime Picolo jižním žlabem a konečně dole..

Nebe zase posílá hromy, blesky. Že by druhá hodina? Přesně. Dva Italové nás varují. Slaňují z vrcholu a na SZ straně to vůbec nevypadá dobře. Blíží se prý pořádná bouřka. Dolů se nám moc nechce, ale riskování bylo dnes už dost. Ještě nás čeká krkolomná cesta po sněhovém jazyku jižním žlabem.

Za necelé dvě hodiny jsme na cestě a začíná hustě pršet. Nasazujeme pláštěnky. Promočený končíme na chatě, jak jinak než u džbánek červeného a bílého. S počtem jsme to dnes poněkud přehnali a Karel usíná ve stoje opřený o bágl v kufru auta.

Kujeme plány na zítřek. Zkusíme to ještě jednou. „Piňda“ si s námi pohrává, ale tentokrát mu ukážeme zuby my. Jen co trefíme nástup :)

30.7. 2008, středa

Ráno budíček o šesté. Zima, ale vyfoukáno a modro. Snídaně, po včerejší zkušenosti přibalení všech teplých věcí co máme (sichr je sichr) a už zase po staré známé pěšině do severního žlabu. Dibonova hrana na Cime Grande je v obležení. S druhou skupinkou se vzájemně po očku sledujeme. My míříme do stejných míst jako včera. Nordwand klasifikace 3 - historicky vzácná cesta. Leze se jen ojedinele. Prvovýstup už roku 1890 vykonali S. a V. Innerkofler společně s H. Helversenem.

Brrrr, jdu jen k začátku sněhového pole. Dál mě nikdo nedostane!

„Tvarohový“ lezení

Nástup je opět nejasný. Chvilku hledáme a pak nás Radůza směřuje nejpravděpodobnějším místem. Skála jak z tvarohu. Každý chyt i stup desetkrát ověřujeme, jestli opravdu drží.

Komíny tady opravdu jsou, ale s klasifikací 3 nemají nic společného. Radůza (jako první z naší dvojky) huláká, že podává svůj životní výkon. Stablní jištění je jenom na štandech, zbytek je v naší režii..

Cesta je opět příšerná a řádně prověřuje naši fyzickou i psychickou kondici. Neustálé hlídání každého kroku, pohybu těla i lana a padajících kamenů je dost vyčerpávající. V jednom z kritických míst máme možnost poznat dosud nám neznámý slovník Tomáše. Jde mu to opravdu báječně, ale reprodukovat to raději nebudu :).

Po pěti lanových délkách se s Karlem dostali do místa, kde naše cesta opět končí. Dál prostě vlak nejede. Slaňují zpátky k nám na velmi fórovém kroužku. Tomík raději slézá. Jeho váha by si nemusela se zrezavělým kovem rozumět. Lana dvojčata se nás snaží dostat do bezpečí, ale až příliš často jsou ohrožována padajícími kameny i ostrými hranami skály. To se nám později potvrzuje.

Zbývají dvě slanění. Radůza smotává lano. Trochu ji ztuhnou rýsy, když ukazuje na místo, kde ho spojuje už jen pár nitěk. Je jasný, že jedno lano je definitivně k odpisu. Zamrazí nás. Ještě před chvilkou jsme se právě na něm s důvěrou houपालi asi 130 metrů nad zemí.

Musíme použít kratší lano a zbývající metry dolézat bez jištění. Pohlázení madonky ráno na cestě, nám zřejmě přineslo štěstí. Vrcholu jsme sice nedosáhli, dokonce jsme přišli o jedno lano, ale jsme na pevné zemi živí a zdraví.

Chudší o jedno lano

Džbánek vína do sebe pro jistotu lijeme už na chatě Lavaredo. Co kdyby...

31.7.2008, čtvrtek

Stan poslední noc nevydržel nápor vody a Karel celou noc klepal kosu v totálně promočeném spacáku. Ráno se přikláníme k odjezdu. Možná se ještě stavíme na dva dny ve skalách v Českém Krumlově. Tam nám lana stačí. Mezi tím, co Karel hlídá vlhký stan, vyrážíme na rozlučkovou okružní procházku kolem Tří Čim.

Počasi seká latinu, takže závěrečné focení a užívání si horského vzdušku probíhá v těžké pohodě. Ve dvanáct frčíme do Čech. Počasí za českými hranicemi naše záměry definitivně hatí a posílá nás šupem domů.

Tak nevím, kdo komu víc pošramotil chrup. Myslím, že jsme dostali pěkně na frak. Ale nebojte Čiminy, my se vrátíme!

Foto © 2008 archiv Světlany Pavlátové

Co nového v CAO Děčín

Petr Jícha

Pokračování ze strany 2

..Houba pořád nikde... a tak je aspoň přítelem na telefonu a potvrzuje termíny některých plánovaných akcí (více v kalendáři akcí).

Minule jsme pochválili **Jardu Uhra** za jeho téměř stoprocentní docházku. Jarda si to vzal k srdci a tentokrát nepřišel, tak mu raději **Honza Jordák** po telefonu připomněl, že schůzky jsou stále první středu v měsíci.

Jeremy s přítelkyní **Luckou Jungwirthovou** se akorát vrátili z Itálie, kde koštovali místní vápno a tak vyprávěli. Lucka si v Itálii dobře zalezla a dokonce si pár cest i vytáhla. Také z Itálie, ale jen na skok, si „odskočil“ **Pavel Zip Horník**, ten tam sice nešplhá po skalních stěnách, nýbrž pak po jabloních. Tímto loajálním přístupem ke klubu může jít všem příkladem, vid' Jardo?

Ukázal se i **Petr Kučera** a **David Šedivý** a taky **Terča Řeháková**, která přišla v doprovodu svých dvou malých ratolestí.

Ilča Škálková se mohla pochlubit počtem získaných medailí v různých disciplínách v tomto roce, je jich zatím 15, možná už i 16!!

Jaromír Pospíšil se ukázal po delší době a stačil si popovídat jak s lezci tak i z běžci z orientáku... **Chára** pořád nikde.

Do rozpoutané debaty o lezení se také přidal **Jéňa Paul**, který nás po delší době potěšil svoji návštěvou. Na chvíli se pak přidali i **David** a **Vlád'a Nehasilové**.

S omrzlým prstama na nohou se o berlích přibelhal **Kamil Javůrek**. Pobyl jen chvíli, ale slíbil, že napíše článek z jeho výpravy na Mont Blanc. Přejeme mu, ať je brzy v pořádku.

Úplně poslední, v době kdy už nás na schůzce zbylo jen pár, ukázal se ještě **Libor Turbo Svoboda**. Ten ještě předtím přistihl v Kauflandu **Honzu Švihnose**, jak po něčem pátrá mezi regály... že by už po cibuli na již zmiňovaný guláš??

Po dlouhé době se schůzka protáhla skoro až do ježka. Židle byly totiž už na některých stolech vzhůru nohama, když poslední vytrvalci opouštěli lokál a těm byl v patách už jen personál.

Předseda nedorazil...schovává si to na příště.

Horám zdar!

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Ostrov

Koutová věž – Koutem a hranou IV

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch

Vlevo v údolní stěně koutem do sedla a dále pravou hranou n.v.

Koutová věž – Rozpěrný komín II

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch

Rozporem mezi masivem a věží na vrchol.

Koutová věž – Levá hrana IV

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch

Levou náhorní hranou na vrchol.

Věž nad cestou – Údolní cesta V

13.9.2008

Karel Bělina, Tomáš Řehoř, Světlana Pavlátová, Ondra Kraťoch, Tomáš Vlček

Středem údolní stěny k sokolíku, jím na polici a vpravo ke kruhu. Zpočátku převisem a výše stěnou po stupních na vrchol.

Ukrytá stěna – Proti světlu VII

13.9.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Ondra Kraťoch, Tomáš Vlček

V západní stěně šikmo doleva na SZ hranu k 1. kruhu. Hranou a stěnou ke 2. kruhu. Krátkou převislou spárou a výše stěnou při hraně na vrchol.

Lysohlávka – Náhorní spára V

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch

Středem jižní stěny do spáry a jí na vrchol.

Lysohlávka – Stín v zádech V

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch

Vpravo v jižní stěně převislou stěnou ke kruhu, stěnou n.v.

Lysohlávka – Kornout III

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch

Od západu převislým koutem na vrchol.

Lysohlávka – V proudu času IV

13.9.2008

Karel Bělina, Ondra Kraťoch, S.Pavlátová, Tomáš Vlček

Vpravo v údolní stěně převislou spárou na balkón ke kruhu. Stěnou na vrchol.

Neznámá věž – Ozvěna v horách VII

14.9.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský, Přemysl Svinařík, Kateřina Poláčková, Miroslav Hradský, Josef Lípa, Jiří Lípa

Středem východní stěny levé poloviny věže přes díru ke kruhu. Trhlinou a výše středem pilíře na vrchol.

Neznámá věž – Rozpěrný komín IV

18.9.2008

Karel Bělina, Viktor Kučera

Vpravo od západního komína rozporem přes kruh na balkón a stěnou na vrchol.

Lesník – Žabí Rosol VIIIb

17.9.2008

Pavel Henke, Karel Bělina

Středem severozápadní stěny krátkým žebrem k 1. kruhu. Stěnou ke 2. kruhu a dále stěnou ke 2. kruhu cesty „Krycí jméno“. Od kruhu vpravo stěnou na vrchol.

Dubské skály - Skály u Zakšína

Památník – Dárek k osmdesátinám II

20.9.2008

Radek Mikuláš, L.Martínek, J.Hnilica, V.Strnad, K.Berndt, J.Jílek, O.Cihelna st., O.Cihelna ml., V.B.K.B.M.Královi, H.Mader, P.Henke

Středem náhorní stěny na vrchol.

Památník – Pštroší ragú III

20.9.2008

Radek Mikuláš, V.Strnad, J.Hnilica st.

V náhorní stěně vpravo ke koutové spárce a tou na vrchol.

Památník – Cesta porozumění V

20.9.2008

Pavel Henke, V.Král, R.Mikuláš, L.Martínek, J.Hnilica st.

Zleva po levé náhorní hraně na vrchol.

Památník – Šampuska VI

20.9.2008

Luboš Martínek, J.Hnilica, R.Mikuláš

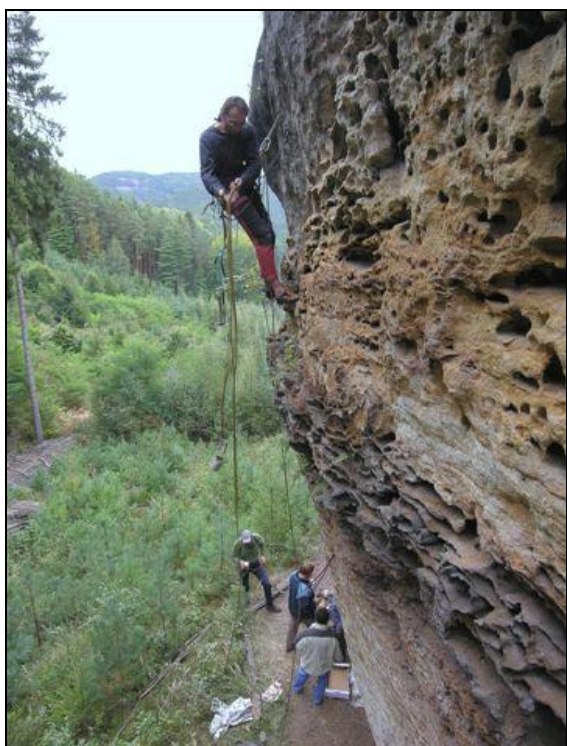
Západní stěnou přes kruh na vrchol.

Památník – Na zdraví VIII

20.9.2008

Pavel Henke, V.Král, R.Mikuláš, L.Martínek

Středem údolní stěny přes kruh na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Hledáme prvovýstupce

Jedná se prvovýstup v Ostrově, zřejmě již velmi starého data. Nasvědčují tomu i kruhy v cestách. Ty jsou tak zrezivělé, že jsou již zcela nefunkční. Kroužky zcela srostly rží k dřívku a nedají se ani rozpochybovat.

Doposud se nikomu nepodařilo zjistit autora ani jedné z těchto cest (dost možná to bude jeden člověk nebo lezecká dvojka).

Jedná se celkem o osm prvovýstupů převážně klasifikace VII.

Koutová věž	–	JV cesta VIIb, 1 kruh
Neznámá věž	–	JZ hrana VII, 1 kruh
	–	SZ cesta VII, 1 kruh
Ukrytá stěna	–	Údolní cesta VI, 1 kruh
	–	Hladká cesta VIIb, 1 kruh
Trojhran	–	Údolní stěna VII, 1 kruh
	–	Jižní cesta VIIb, 1 kruh
Stěna veverek	–	Vysutý oblouk VII, 1 kruh

Cesty už jsou sice evidovány v průvodci pod uvedenými názvy, avšak bez prvovýstupce. Na vrcholech jsou slaňovací kruhy a stojánky pro vrcholové knížky.

Podaří se nám dopátrat jména autorů? Mohlo by jít o lezce z Teplic či Krupky, některé indicie ukazují na **Viktora Kauleho** a jeho partu..

Pokud prvovýstupce někdo znáte, napište nám, prosíme, na e-mailovou adresu uvedenou v tiráži nebo zavolejte na mobil.

Díky!

Svatováclavský noční městský OB

Vítězem 5. ročníku Svatojáclavského nočního městského orientačního běhu se stal **David Nehasil**.

Běh se konal 26.9.2008, připravil ho **Vláša Nehasil**. Na start se postavilo 39 závodníků.

Shromaždiště bylo na stadiónu ASK Děčín, běželo se na mapě Hirtenwand, 1 : 5 000, E = 5 m, formát A3. Trať vedla okolo zoologické zahrady, měla 15 povinných kontrol a 3 bonusové. Na poslední kontrolu byl obrázek a v cíli musel každý tipovat, z kolika barev byl nakreslený. Za správnou odpověď získal běžec bonus – 2 min. z celkového času. Správně odpověděl jen **Jiří Duben st.**

Nejvíce potrápila kontrola č. 11 – jáma, **Pepa Vik** se trápil na 3. kontrolu – kanál (ještě, že mu kontrolu našly holky, jinak by Pepa seděl na bobku a čekal na zázrak dodnes) a **Martin Příbyl** zabloudil na kontrolu č. 8 – kámen.

První tři nejlepší v mužích a ženách:

1. David NEHASIL	1. Bea PATZELTOVÁ
2. Petr VLČEK st.	2. Jindra VLČKOVÁ
3. Martin HORÁK	3. Zuzana NEHASILOVÁ

Příští rok pořádá již 6. ročník vítěz David. Komu předá putovní cenu?

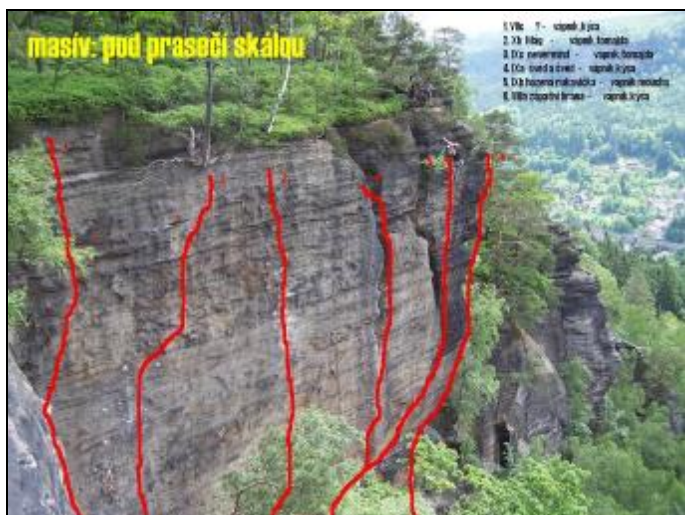
Text Vladislav Nehasil, foto © Sponge

Nové cesty v Labském údolí

David Vápník Obermann, horolezec a provozovatel oblíbené lezecké osvěžovny Na Štandu v Labské Stráni, nám poslal fotografického průvodce po několika nových směrech v okolním Labáku.

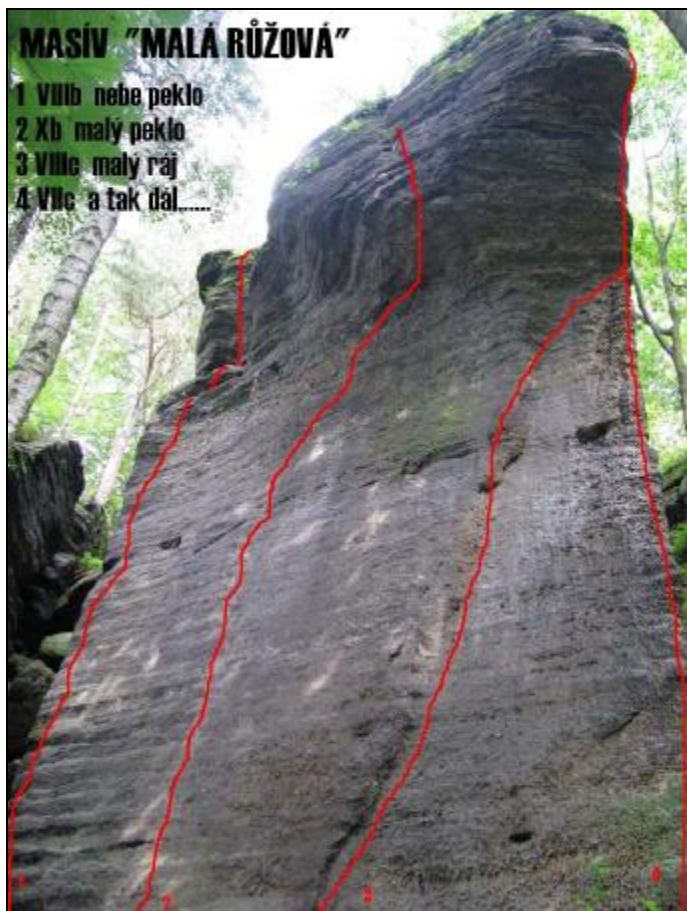
Autorky se na nich podíleli **Tomáš Tomajda Sobotka**, **Pavel Kýsa Bechyně**, **Moucha** a samozřejmě také **Vápník**.

1. Masiv Pod Prasečí skálou

Cesty zleva: ?? **Vllc**, Vápník, Kýsa; **Mág Xb**, Vápník, Tomajda; **Nevermind IXc**, Vápník, Tomajda; **Švéd a Švéd IXa**, Vápník, Kýsa; **Hozená rukavička IXb**, Vápník Moucha; **Západní hrana VIIIa**, Vápník, Kýsa

2. Masiv Malá Růžová

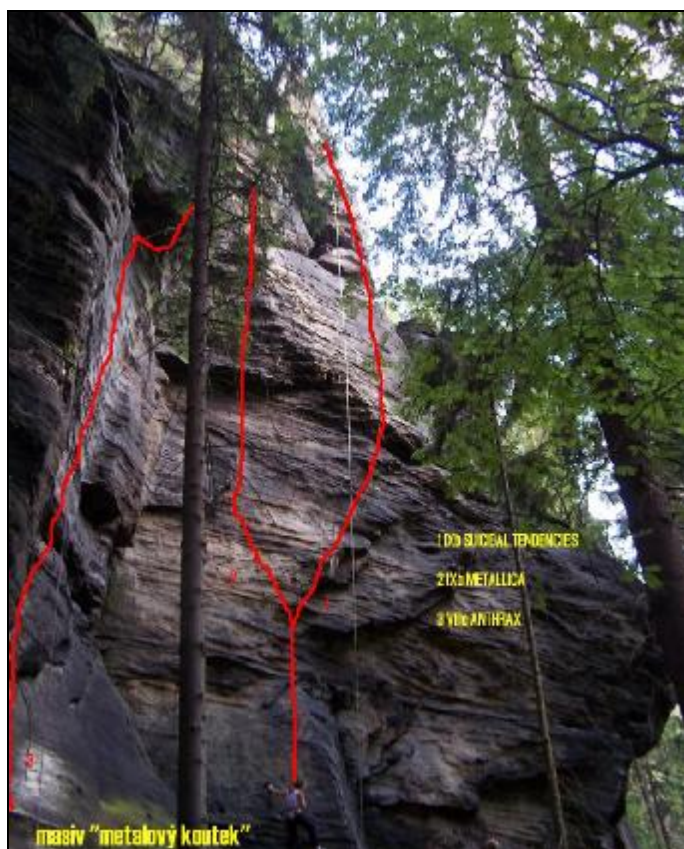
Cesty zleva: **Nebe peklo VIIIb**, **Malý peklo Xb**, **Malý ráj VIIIc**, **A tak dál Vllc**

3. Masiv Varta

Cesta **Fandím RP VIIIc**

4. Masiv Metalový koutek

Cesty zleva: **Anthrax VIIIc**, **Metalica IXc**, **Suicidal Tendencies IXb**

Foto © 2008 David Obermann

Skalky na Dlouhém vrchu

Iva Kubešová a Dan Hölzl

Skalky objevil při jednom ze svých běžeckých tréninků po lesních stezkách náš kamarád **Milan Krauzs**. Na dvě zajímavé zastrčené věžičky (kvak 2. kategorie) narazil pod Dlouhým vrchem. Trénuje zde vytrvalost. Ne nadarmo se říká: lehce na cvičišti, natěžko přes Schengen..

Milana kamarádi znají jako čestného sportovce a cestovatele. Ale on má i svoji temnou tvář obávaného pašíře - notorického orientáka (viz *tajně pořízené foto z akce*).

Věžičky najdete:

GPS: N 50°35.594'; EO 14°08.774'

Z arény Tašov směr rozcestí Ovčárna - autobusová zastávka. Zde jižním směrem přes závoru na šotolinovou cestu (na horském kole v pohodě) do lesa. Cesta směřuje na jih mezi Babinským vrchem (pojmenováno po praprastrýci M.K.) a Špičákem. Asi 3 km na rozcestí a ostře vracečkou doprava. Odsud prudce do kopce 1.5 km po žluté značce. Vpravo ve svahu pod hřebem jsou malé věžky z tefritického znelce (brambory).

Jmenují se **Jehla** a **Hadovka na Dlouhák**. Dlouhák, tak přezdívalí místňáci Dlouhému vrchu. Na věžkách jsou knihy a krabice (na Hadovce pouze provizorní umělá - dodáme). Jsou zde slaňovací kruhy, v cestách postupové borháky. Vše lepeno.

Výbava: Helma!! Pozor, skála je opravdu živá!

Lano: 15 m.

Sada stoperů: mix malých a velkých (8 ks).

Kamarádi: č. 1, 2, 3.

Presy: 6 ks.

Lezky se určitě hodí. Prvovýstupy možné.

Hadovka na Dlouhák

Slaňovací účko (10 mm), slanění z náhorky cca 5 m.

Náhorní stěna 6; Daniel Hölzl, I.Kubešová, 22.5.2008. Vlevo náhorní stěnkou na vrchol.

Západní hrana 5-; D.Hölzl, I.Kubešová, M.Krauzs, 22.5.2008. Západní členitou hranou přes BH na vrchol.

Jehla na Dlouhák

Slaňovací borhák, slanění 6 m.

Náhorní cesta 2; Milan Krauzs, D.Hölzl, I.Kubešová, 24.4.2008. Středem náhorní stěny na vrchol.

Lovci kvaků 5; D.Hölzl, M.Krauzs, I.Kubešová, 24.4.2008. Pravou (SZ) hranou v údolní stěně k BH a stěnkou na vrchol.

Pomsta 5-; D.Hölzl, M.Krauzs, I.Kubešová, 24.4.2008. Vlevo v údolní (SV) stěně položenou stěnkou k BH. Od něj vpravo n.v.

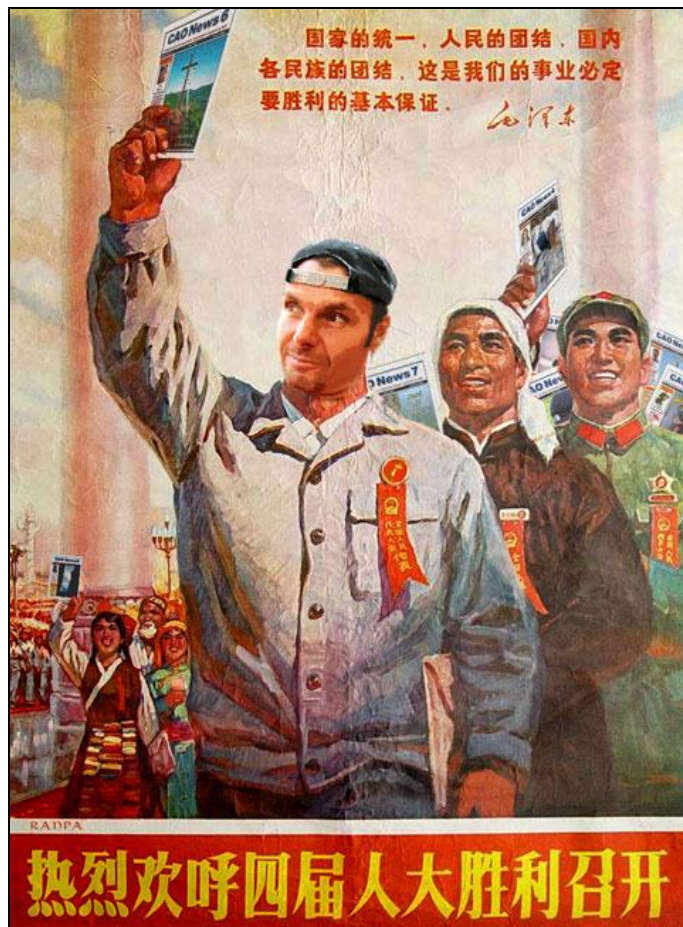
Fotomontáž © 2008 Dan Hölzl

Šéfredaktor CAO News v koutě

Přesněji řečeno ve vyhlášeném „Ranpově koutě“ na webu Euroclimbing.com.

Plakát, s laskavým svolením autora **Pavla Randáka** alias **Ranpy**, přetiskujeme:

Chára-ce-tung – vůdce děČínských CAOistů

Fotomontáž © 2008 Pavel Ranpa Randák

Míla Pletánek se vyznává..

Na **lezci.cz** se v jedné z diskusí vyznává známý horolezec, a také horlivý bojovník proti potratům, **Míla Pletánek** (na snímku), ze svého vztahu k cestám **Karla Běliny**:

Ámen...

Foto © Míla Pletánek

Nádvorníci na Aletschhornu

Honza "Hugo" Nádvorník

O víkend 29. až 31. srpna 2008 jsme vyrazili s bráchou Mírou vlakem do Bernských alp. Cílem byl druhý nejvyšší vrchol oblasti Aletschhorn (4195 m n.m.). Výchozím bodem se nám stala obec Fiesch. Pomocí lanovky začala naše cesta na mezistanici Fiescheralp, následovalo poměrně orientačně náročné překonání ledovce Aletsch a Mittelaletschgletscher a poté výstup k bivaku Mittelaletsh.

Následující den se nám podařilo přes sedlo Aletschjoch a dva celkem vzdušné hřebínky doklopýtat až na samotný vrchol Aletschhornu.

Počasí nám přálo maximálně, v opačném případě (hlavně při silném větru), by byl výstup nereálný.

Fotky ze závěrečné fáze výstupu

Miroslav (v bílé helmě) a Honza Nádvorník na vrcholu Aletschhornu

Foto © 2008 archiv Jana Nádvorníka

Radovan Kuchař osmdesátiletý

Nejznámější a neúspěšnější československý horolezec 50. a 60. let. Takto charakterizovala **Radana Kuchaře** (na snímku) horolezecká encyklopedie vydaná roku 1989. Díky svým výstupům a hlavně díky jeho nádherné knize Deset velkých stěn, patří mezi naše nejznámější horolezce dodnes.

V říjnu letošního roku se tento pan horolezec dožívá úctyhodných osmdesáti let.

Gratuluje!

Foto archiv ČHS

Todd Skinner 1958 - 2006

V úterý 28. října by **Todd Skinner** (na snímku) oslavil padesátku.

Tento výborný lezec se proslavil zejména v 80. letech, když jako první zvládl volný přelez cesty na El Capitan v Yosemitech.

Dne 23.10.2006 udělal se svým spolezcem prvovýstup na Leaning Tower. Bohužel při slaňování spadl a na místě zemřel. Zanechal po sobě manželku a tři děti..

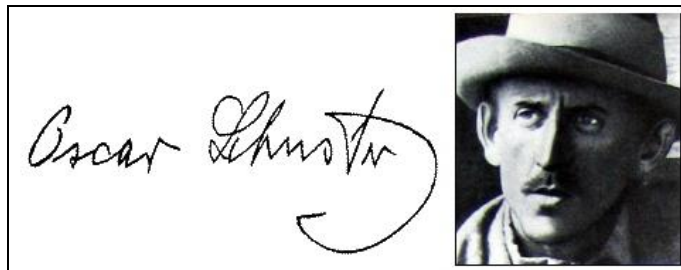
Čím déle jsem byl u soutěžního lezení, tím více mi bylo jasné, že úspěchy v soutěžích budou zapomenuty. Chtěl jsem vytvořit něco trvalého, za čím se jako starý muž budu moci ohlédnout. Vzpomínky a sny o budoucnosti jsou pro mě stejně silné jako přítomnost a já bych nechtěl nikdy litovat, že jsem to či ono neučinil..

Foto © toddskinner.com

Perry-Smith – Kauschka – Schuster

Trojici známých horolezců spojuje, kromě mnoha přelomových prvovýstupů, také datum narození. Všichni se narodili v říjnu.

Hned 1. října 1873 se narodil **Oskar Schuster**. Schuster byl v civilním zaměstnání lékařem a patří k průkopníkům saského horolezectví. V roce 1917, ve svých 44 letech, zahynul v Astrachánu.

2. října roku 1883 se narodil celník a prvovýstupce **Rudolf Kauschka**. Na jeho cesty narazíte především v žulových skalách Jizerských hor, ale i jinde.

No a na závěr legenda saských pískovců – dne 11.10.1884 přišel ve Philadelphii na svět **Oliver Perry-Smith**. Od roku 1899 (po smrti otce) cestoval často za matkou do Drážďan, která se tam znovu provdala. Brzy zapadl mezi tamní lezce a v letech 1905 až 1912 byl členem saských horolezeckých spolků. A jak známo, nesmazatelně se zapsal do horolezecké historie svými prvovýstupy. Zemřel v roce 1969 v USA.

Foto © archiv ČNS

Časovka na Bukovku

Podzimní cyklistická časovka na Bukovou horu se jela 16. září 2008 a děly se věci! Jelo se v době mezi 16. – 17. hodinou odpolední, bylo zataženo a chladno - teplota start 10°C, v cíli cca 7°C. Na náhorní planině mírný větřík.

Startovalo jen šest jezdců, ale všichni dojeli ve vynikajících časech a pořádně zamíchali pořadím v historických tabulkách.

Borci za cílovou čarou na Bukovce

Jan Valeš z Nového Boru vyhrnul těch zhruba 13,5 km stoupání z Nebočad na Bukovku za neuvěřitelných 35 minut a dvě vteřiny! Je to historicky vůbec nejrychlejší čas. Jeho průměrná rychlost byla 23,12 km/hod!!

Pořadí	Jméno	Klub	Výsledný čas (min.)
1.	Jan Valeš	Bohemia Nový Bor	35:02
2.-3.	Jan Nádvořík	HO Boletice	39:08
2.-3.	Tomáš Javůrek	KOB Děčín	39:08
4.	Josef Nestler	HO Bořeň	39:29
5.	Jan Jordák	CAO Děčín	39:46
6.	Pavel Koloreň	Hulho team Děčín	42:04

Změřil a zdokumentoval **Pavel Koloreň st.**

Všem účastníkům gratulujeme a **Pavlu Koloreňovi** díky za organizaci!

Foto © 2008 Pavel Koloreň st.

Padesátka Josefa Vika

*Všichni Děčané Tě znají,
máš pohyb a sport rád,
proto přejeme Ti zdraví,
jsi všech kamarád.*

*I když tělo někdy bolí
z tvých padesáti roků,
zůstaň duší věčně mladý
a neboj se pokroku.*

Ve středu 29. října 2008 se významného životního jubilea dožívá všeušměl, sportovní maniak a všeználek, náš **Pepa Vlk st.**

Za **KOB Děčín**, **ASK Děčín** a **CAO Děčín** Ti přejeme všechno nejlepší, pevné zdraví, rodinné štěstí a samozřejmě ještě mnoho dalších sportovních úspěchů!

Tož, užij si to!!

Foto © archiv Ilony Škálové a Davida Nehasila

Tolerantní ptáci na Gibraltar

Každý horolezec na severu Čech už ví, že červené kruhy ruší ptáky. Proto se v loňském roce přetíraly na jinou barvu, ptáci se uklidnili a hromadné vyhynutí bylo zažehnáno.

Ptáci na Gibraltar takoví cití nejsou. Ačkoliv jsou zde všechny kruhy vyvedeny v černožluté, což jsou v přírodě maximálně výstražné barvy, fógly nechávají evidentně v klidu..

Jednotné provedení kruhů na Gibraltar: na šedobílém vápenci jsou černé kruhy uprostřed žlutého čtverce. Ten nepřehlédnete..

Foto © 2008 Sponge

Oprava – citát v minulém CAO News

„Ahoj, asi nejsem první, ale pro jistotu Ti píši taky. V CAO News 9/08 se na titulní stranu vloudila chybička - na fotce místo **Vladimíra Slouky** je **Jarda Budín**. Jinak díky za pěkný časopis.“

Zdraví **Josef Hozák**

Je to opravdu tak. Oběma horolezcům se omlouváme, záměna fotografie nás mrzí.

Navíc jsme zjistili, že fotku **Vladimíra Slouky** v archivu vůbec nemáme nebo jsme ji nenašli. Ale rozhodli jsme sítě, tak uvidíme..

O **Jardovi Budínovi** se v horolezecké encyklopedii dočtete:

Jaroslav Budín, mistr sportu, narozen 1935 – popřední český horolezec 60. let, funkcionář. V Labských pískovcích udělal téměř 60 prvovýstupů; ve Vysokých Tatrách více jak 300 výstupů: 1. zimní výstup Lapinského komínem na Galerii Ganku (1960), zimní výstup S pilířem Velkého Mengusovského štítu (1964); v Alpách zimní travers Aiguille du Midi – Mont Blanc (1964), 1. zimní výstup Čopovou-Potočnickovou cestou na Jalovec (1965), cestou Schmidovců v S stěně Matterhornu (1969); v Západním Kavkazu prvovýstup S stěnou Přední Čotče (1962); působil i na Špicberkách a v Turecku. Reprezentant ČSSR (1963 – 1971).

Foto © archiv CNA a Horolezecká encyklopedie

„80“ Vladislava Pštrosáka Strnada

V sobotu 20. září 2008 proběhl lezecký happening spojený s oslavou 80. narozenin nestora lezení na Kokořínsku **Vladislava Pštrosáka Strnada** (na snímku), který zorganizoval a vedl jeho kamarád a spoluzelec **Radek Mikuláš**.

Cílem byla oslava Pštrosákových narozenin formou vylezení nové, dosud nezlezené věže.

Věž byla pojmenována Památník a vylezeno na ní bylo pět prvovýstupů - Dárek k osmdesátinám II, Pštroší ragú III, Cesta porozumění V, Šampuska VI a Na zdraví VIII (viz *Nové cesty*). Na dvou z nich se podílel i sám oslavenec.

Akce se kromě **Vladislava Strnada** a **Radka Mikuláše** zúčastnila řada horolezců a přátel - **Karel Berndt**, **Otto Cihelna st.**, **Oto Cihelna ml.**, **Pavel Henke**, **Jiří Hnilica st.**, **J.Jílek**, rodina **Králova**, **H.Mader**, **Luboš Martínek** a další.

Zde je pár fotografií z akce od **Radka Mikuláše**:

Další prvovýstupy – do akce se zapojují mistři svého řemesla – **Pavel Henke** a **Luboš Martínek**

A závěrečné zhodnocení horolezeckého happeningu

Foto © **Radek Mikuláš**

Chřibský Hnědák 2008

V září se konal již IV. ročník cyklisticko – horolezeckého závodu, který pořádá **HK Uherské Hradiště**.

16 startujících dvojic muselo ujet asi 70 km na šest lezeckých oblastí, kde se snažili nalézt stylem RP nebo PP co nejvyšší počet bodů.

Výsledková listina:

1. **Břetislav Lebloch**, **Vojtěch Hanulík** - Sokol Uherský Brod
2. **Miloš Němý**, **Lubomír Mikulec** - Red point Myjava
3. **Petr Pokorný**, **David Liškuťin** - Starobrnno Brno
4. **Karel Vach**, **Martin Masař** - Sokol Uherský Brod
5. **Michal Rožek**, **Ilja Březina** - Green sport Brno
6. **Jaroslav Blatný**, **Dalimil Janků** - HK Uherské Hradiště
7. **Vladimír Janča**, **Martin Zpěvák** - HK Uherské Hradiště
8. **Petr Pilka**, **Ladislav Pospíšil** - Sokol Uherský Brod
9. **Martina Fialová**, **Marcela Leblochová** - Sokol Uherský Brod
10. **Roman Azoramiš**, **Mária Azoramiš** - Olomouc
11. **Milan Rovenský**, **Dagmar Rovenský** - Schwechad
12. **Jiří Večerka**, **Jára Ordelt** - Otrokovice
13. **Michal Brouček** - Praha
14. **Jindra Hnátková**, **Ivana Hamadová** - Lokomotiva Teplice
15. **Roman Ruský**, **Lucie Stejskalová** - Brno
16. **Lenka Volejníčková**, **Klára Hečová** - Brno

Vlevo scházení se prvních účastníků akce (**Otto Cihelna**, **Luboš Martínek** a **Vladislav Strnad**), vpravo **Pštrosák** ukazuje kudy na věž..

Gratulace a předávání dárků...

Slavnostní přípitek šampaňským na vrcholu Památníku

Marek Zavřel (vpravo) při předávání cen vítězná dvojici - **Břetislavu Leblochovi** a **Vojtěchu Hanulíkovi** ze Sokola Uherský Brod

Na stránkách HK Uherské Hradiště si můžete prohlédnout fotografie **Radmila Schneidera** nebo stáhnout fakt moc pěkné video z této akce od **Jakuba Nováka**.

Foto © 2008 **Radmil Schneider**

Průvodce Mařeničky – oprava a upřesnění

V srpnovém čísle CAO News (109) vyšel text **Pavla Kýsy Bechyně** o jeho novém průvodci na Mařeničky. Nyní nám přeposlal e-mail od **Zdeňka Nedvěda**, který upřesňuje některá data a okolnosti objevování této lezecké oblasti.

Zde ho přetiskujeme:

„Ahoj, děkuju za průvodce. Chtěl bych akorát uvést na pravou míru některé nepřesné informace.

Mapovat oblasti severní části našeho okresu jsem začal již v osmdesátých letech. Byly to nejenom Mařeničky (Skály pod Jelením vrchem), ale i oblasti u Kamenického Šenova, Rousínova, pod Luží, pod Zeleným vrchem, u Drnovce a Janovic v Podještědí. V té době jsem podle map novoborských orientačních běžců hledal a nacházel nové věže, např. i Jelení věže v Mařeničkách, které jsem sám pojmenoval. Dělal jsem zde nové cesty a dávali slaňáky.

V roce 1986 se u mne objevil **Manfred Kolb** z Drážďan. To jsem již měl průvodce sepsaného, včetně mapek oblastí a věží. Protože v té době nebyla možnost vydat průvodce u nás, předal jsem mu všechny podklady a průvodce vyšel v Německu roku 1988 pod názvem *Kletterführer Lužické hory*. Oblast Liberecka právě zpracoval **Manfred Thiele**.

Chtěl bych proto, jestli by si mohl opravit své články v CAO News a na dalších internetových webových stránkách. Toto upřesnění jsem zatím nikde neprezentoval.

To se týká i mladého lezce **Jakuba Měkoty** a jeho průvodce, kde převzal podklady a hlavně mapky, na kterých jsme týdně dělali a on je prezentuje jako svoji práci, což se mi nezdá fér.

Zdravím Tě, **Zdeněk Nedvěd**“

Zdeněk Nedvěd (vpravo) diskutuje s Pavlem Henkem ve skalním divadle ve Sloupu..

Foto © archiv Pavla Bechyně

Omluva Petru Slaninovi

Jedná se o masiv Mariňák. **Petr Špek Slanina** zde 5. července 2008 udělal prvovýstup v jeho levé části, Severní VIIIb. Aniž bych tušil, že zde již cesta vede, jsem 12. července ve stejném směru udělal cestu i já, stejné klasifikace, ale s jedním kruhem.

Proto se omlouvám Petrovi Slaninovi za toto nechtěné nedopatření.

Karel Bělina, Povrly

Kruh na Obelisku

To na obrázku je druhý kruh ve známé Východní stěně na Obelisku v Prachově. To byste asi neuhádli. Určitě je tam ještě po prvovýstupcích. Není nijak hrozný, jen tak vypadá. Mám ho rád, cvaknu ho a upaluju ke třetímu.

Až ho jednou někdo vymění za nerez, tak už to nebude ono...

Text a foto Jiří Petřini Petřík, Praha

Víceúčelové EC samolepky

Na fotografii novou samolepku **euroclimbing.com** hodnotí v Dolním Žlebu **Jiří Chára** a **Zdeněk Vaishar**. Že lepky mají i jiný než estetický význam se nový majitel přesvědčil necelý měsíc na to.

Uhání si to takhle ze Starého Šachova do Benešova, když tu ho předjíždí jakýsi drak, zabliká výstražnými světlými a hodí pravý blinkr. Okamžik překvapení stíhá objasnění – má tam samolepku Éččka!

Chvilí na to si již, do té doby pouze virtuální bytosti skryté za nicky **Houba** a **Ranpa**, třesou pravicí..

Příjemné setkání díky malému kousku transparentní fóličky..

Foto © 2008 **Sponge**

Horští průvodci Horáček & Rybiška

Jan Horák a **Pavla Pavlíková** z CAO Děčín spustili svou průvodcovskou firmu **Rock Joy**:

„...konečně jsou v provozu i naše stránky **Rock Joy** (www.rockjoy.cz), tak se na ně klidně mrkněte. Jinak asi poslední pěkný víkend jsem propásl, brodil jsem se sněhem směrem **Mont Blanc**, ale nedobrodil. Bylo ho fakt hodně...“

Napsal nám Horáček. **Tak ať se firmě daří!**

Foto © 2008 **CNS**

Světový pohár v Boulderingu WS Bouldering 2008 má staronového krále

V sobotu 4. listopadu 2008 proběhl v Essenu (a okolí) druhý ročník **Světového poháru v Boulderingu** (bouldrování po nejrůznějších výtvořech člověka).

Počasí pořadatelům opravdu přálo, přestože z deseti předpovědí byla jen jedna jediná dobrá. Naštěstí právě tato nakonec vyšla a lezci tak měli pro lezení opravdu vynikající podmínky. Předpovědi se ale podepsaly na poněkud nižší účasti.

Vítězství obhájil opět **Christian Benk**, ovšem podle účastníků vyhrál každý, kdo nezůstal doma a strávil v Essenu den plný pěkného lezení a dobré zábavy..

Christian Benk se narodil dne 25. srpna 1981 a leze od roku 1992. Je členem Deutscher Alpenverein Allgäu-Kempen. V lezení neupřednostňuje žádný styl, má rád oblasti Fontainebleau a The Buttermilks.

Benk není žádné ořezávátko - na Světovém poháru v Boulderingu v Číně skončil na šestém místě..

Předávání cen nejlepším. **Christian Benk** v bílé mikině.

Zdroj © 2008 udini.de

Poděkování Oldovi Vackovi

Chtěl bych touto cestou upřímně poděkovat **Oldovi Vackovi** za opravdu nečekaně korektní a chlapecký přístup k nemilé události na letošním Memoriálu Karla Blažka v Roklickém údolí.

Děkuji, moc si toho vážím!

Pavel Henke

Jubilea v měsíci říjnu

- 30 Kateřina Pánková
- 35 Jaroslav Horáček
- 50 Josef Vlk
- 65 Slavomil Krob

Blahopřejeme a přejeme vše nejlepší!

Redakce CAO News

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali kamarádi z Klubu :o)

VÝROČÍ

ŘÍJEN 2008

- 1.10. Jan Jordák, CAO Děčín
- 2.10. Jaroslava Černá, CAO Děčín
- 4.10. Jan Horáček Horák, CAO Děčín
- 5.10. Kateřina Pánková, CAO Děčín
- 5.10. Tomáš Švihnos, CAO Děčín
- 7.10. Veronika Schumi Krčilová, CAO Děčín
- 9.10. Slavomil Krob, HOKET Praha
- 16.10. Miloslava Fróna Bělinová, Povrly
- 21.10. Jakub Martínek, CAO Děčín
- 29.10. Jaroslav Horáček, HO TJ Doprava Děčín
- 29.10. Josef Vlk, ASK Děčín (KOB Děčín)

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší!

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 19.10. Horolezecký OB – (34.ročník), okolí Děčína, měřený trénink, Jaromír Pospíšil, kobdecin.cz
- 25.10. Běh do vrchu – (43.ročník), Pastýřská stěna DC, kontakt Josef Vlk tel.412528544, bezeckypohar.wz.cz
- 25.10. Rozlučka s L.Č. – Dolní Žleb u Kostí večer, Jiří Chára tel. 604 759 484, chara@karneval.cz
- 1.11. Běh Labákem – (35. ročník), start v Dolním Žlebu, pořádá KOB Děčín, Ivan Stibal tel. 724596675, ivan.stibal@seznam.cz www.kobdecin.cz
- 8.11. Heřmáneckej OB – (12. ročník), extrémní závod dvojic, místo konání Stvolínky - motorest v 16.hod, kontakt Mirek Michlík 777258661, mirekmichlik@seznam.cz
- 14.-15.11.ČR Horolezecký OB (extrémní) – (53. ročník), extrémní závod dvojic v Lužických horách, kontakt Petr Šmíd, petrsmid@volny.cz
- 22.11. Příměstský noční OB – (4. ročník), městské části Děčína, pořádá KOB Děčín, Josef Vlk tel. 412528544, kobdecin.cz
- 23.11. Běh na Chlum – (14. ročník), závod pořádá KB Jílové, kontakt Luboš Příbyl, tel. 412527393, lubosp@quick.cz
- 29.- 30.11. Poslední slanění CAO Děčín – chata Dolní Žleb, slanění, guláš, pivo...

V příštím čísle CAO News

Lezení na Balkáně od Daniela Hölzla
Výstava obrazů v Dolním Žlebu
Nejen letecké Španělsko Libora Turbo Svobody
Nové prvovýstupy na šutru i pískovci
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 19.11.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Napsal nám Daniel Hölzl: „Připravujem rychlou repošku z Balkánu. Byl jsem tam s Radúzou, Pavlou a Ondrou. Ještě teď mně hučí v hlavě.. Tak hezkej podzim, Dan..“
- Zatím nepotvrzené informace o úspěšném podzimním výjezdu za prsluněnými stěnami hovoří o 8b pro Pavla Pavouka Černého!!
- Jindřiška Tománková a Jan Palivec dovolují si oznámit, že byli oddáni dne 26. září 2008 na Magistrátu města Děčín.. Gratulujeme!
- Úspěšně se míjeli - Václav Širl vyrazil na předpokládaný sraz horolezců na Bořni o týden dříve, než-li byl termín, Jiří Houba Chára zase skončil v pátek 17. října na pohotovosti a i on se tedy mohl se srazem nechtěně rozloučit. Nevadí, Vánoční Bořeň, 26. prosince, bude již co nevidět..
- Tomáš Tomajda Sobotka a Pavel Buky Henke se v září náhodně sešli v Adršpachu. Padli si společně do noty a další dny v Ádru náležitě zaškodili..
- Ve čtvrtek 30. října oslaví krásné dvacáté narozeniny Lucie Hrozová. Lucka začala lézt pod dohledem svého otce Libora Rebelu Hrozy již ve svých osmi letech a je to na jejich výkonech znát. Po domácích pískovcích leze sice nejraději, ale ráda má i vápencové krápníky. Vše NEJ!!

Heslo na tento měsíc:

First man, then CAO News...

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 5. LISTOPADU 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!